

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 465/2012-13

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 25. októbra 2012 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. J. D., S., vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu ochranu zaručeného v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Spišská Nová Ves v konaniach vedených pod sp. zn. 3 C 640/94, sp. zn. 7 C 87/05 a sp. zn. 8 C 62/08, ako aj rozhodnutím Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 3 Er 2613/99 z 21. júna 2012 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. J. D. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 17. júla 2012 doručená sťažnosť Ing. J. D., Tehelná 15, Spišská Nová Ves (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu ochranu zaručeného v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Spišská Nová Ves (ďalej len „okresný súd“) v konaniach vedených pod sp. zn. 3 C 640/94, sp. zn. 7 C 87/05 a sp. zn. 8 C 62/08, ako aj rozhodnutím okresného súdu sp. zn. 3 Er 2613/99 z 21. júna 2012.

V sťažnosti podanej ústavnému súdu sťažovateľ vyjadruje nespokojnosť s postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 3 C 640/94, pretože podľa jeho tvrdení okresný súd predmetnú vec nesprávne právne posúdil a tiež nevykonal ním navrhované dôkazy, ktorými chcel sťažovateľ odôvodniť ním uplatňovaný žalovaný nárok na náhradu škody. Sťažovateľ tiež spochybňuje postup okresného súdu aj v konaniach vedených pod sp. zn. 7 C 87/05 a sp. zn. 8 C 62/08, v ktorých sa domáhal obnovy už označeného konania.

Okrem uvedeného sťažovateľ namieta porušenie základného práva na súdnu ochranu aj v súvislosti s exekučným konaním vedeným okresným súdom pod sp. zn. 3 Er 2613/99, a to konkrétne uznesením z 21. júna 2012, ktorým okresný súd zamietol jeho návrh na zastavenie predmetného exekučného konania. Podľa sťažovateľa sa totiž označené exekučné konanie uskutočňuje na základe toho istého exekučného titulu (platobný rozkaz sp. zn. 1 Rob 2326/93 z 13. októbra 1993, pozn.), ktorý mal byť exekučným titulom, resp. titulom pre nútený výkon súdneho rozhodnutia podľa Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) aj v konaní vedenom pod sp. zn. E 1779/94, ktoré však bolo z dôvodu podľa § 268 ods. 1 písm. c) OSP zastavené uznesením z 30. septembra 1999, pretože oprávnený zobral svoj návrh na nútený výkon späť. Sťažovateľ tak namieta, že ak už raz v minulosti bolo zastavené konanie o nútený výkon označeného platobného rozkazu, nemôže v súvislosti s tým istým rozhodnutím prebiehať exekučné konanie.

Vzhľadom na uvedené sťažovateľ žiada, aby ústavný súd zrušil rozhodnutie vydané v konaní vedenom pod sp. zn. 3 C 640/94, aby prikázal okresnému súdu v tejto veci obnoviť konanie a pokračovať opätovne v prerokúvaní veci, a napokon, aby ústavný súd zrušil aj rozhodnutie okresného súdu sp. zn. 3 Er 2613/99 z 21. júna 2012 a toto exekučné konanie zastavil.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd,

alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí senátu bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Predmetom sťažnosti je tvrdenie sťažovateľa o porušení základného práva na súdnu ochranu zaručeného v čl. 46 ods. 1 ústavy postupom okresného súdu v konaniach vedených pod sp. zn. 3 C 640/94, sp. zn. 7 C 87/05 a sp. zn. 8 C 62/08, ako aj rozhodnutím okresného súdu sp. zn. 3 Er 2613/99 z 21. júna 2012.

1. K namietanému porušeniu základného práva zaručeného v čl. 46 ods. 1 ústavy postupom okresného súdu v konaniach vedených pod sp. zn. 3 C 640/94, sp. zn. 7 C 87/05 a sp. zn. 8 C 62/08

V súvislosti s námietkami sťažovateľa o porušení jeho základného práva na súdnu ochranu postupom okresného súdu v civilných konaniach vedených pod sp. zn. 3 C 640/94 a sp. zn. 7 C 87/05 ústavný súd v prvom rade poukazuje na skutočnosť, že jednou zo základných podmienok prijatia sťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Táto lehota je dvojmesačná a začína

plynúť od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, pričom pri opatrení alebo inom zásahu sa počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Nedodržanie tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako podanej oneskorene (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde). V prípade podania sťažnosti po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty nemožno zmeškanie tejto lehoty odpustiť, pretože kogentné ustanovenie § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde to nedovoľuje.

Ústavný súd pri svojej rozhodovacej činnosti opakovane vyslovil právny názor, že sťažnosť podľa čl. 127 ústavy nemožno považovať za časovo neobmedzený právny prostriedok ochrany základných práv alebo slobôd (I. ÚS 33/02, II. ÚS 29/02, III. ÚS 108/02, IV. ÚS 158/04, I. ÚS 218/06).

Podľa zistenia ústavného súdu napádané konanie okresného súdu vedené pod sp. zn. 3 C 640/94 bolo právoplatne skončené 28. apríla 2005 a konanie vedené okresným súdom pod sp. zn. 7 C 87/05 bolo právoplatne skončené 13. januára 2006.

Od 28. apríla 2005, ako aj od 13. januára 2006, keď boli právoplatne skončené označené sťažovateľom napádané konania okresného súdu, do 13. júla 2012, keď sťažnosť sťažovateľa adresovaná ústavnému súdu bola podaná na poštovú prepravu (ústavnému súdu doručená 17. júla 2012), nepochybne uplynula dvojmesačná lehota podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd sťažnosť sťažovateľa v tejto časti už po jej predbežnom prerokovaní odmietol ako podanú oneskorene (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

V prípade sťažovateľom namietaného porušenia základného práva na súdnu ochranu v príčinnej súvislosti s postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 62/08, k porušeniu ktorého malo dôjsť tým, že okresný súd predmetnú vec nesprávne právne posúdil a tiež, že nevykonával sťažovateľom navrhované dôkazy, ústavný súd dodáva, že

podľa jeho zistenia v označenom konaní koná okresný súd o návrhu sťažovateľa na povolenie obnovy konania pôvodne vedeného pod sp. zn. 3 C 640/94. Podľa zistenia ústavného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 62/08 uznesením z 12. januára 2012 okresný súd zamietol žiadosť sťažovateľa o ustanovenie advokáta v predmetnom konaní, pričom z dôvodu odvolania sa sťažovateľa proti tomuto uzneseniu okresného súdu sa spis od 17. februára 2012 nachádza na Krajskom súde v Košiciach (ďalej len „krajský súd“), ktorý v súčasnosti vo veci koná pod sp. zn. 1 Co 52/2012.

O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom alebo namietaným rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok príčinnej súvislosti medzi označeným postupom alebo rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť preto možno považovať takú, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98, tiež napr. I. ÚS 4/00, II. ÚS 101/03).

Z uvedených zistení ústavného súdu týkajúcich sa konania vedeného okresným súdom pod sp. zn. 8 C 62/08 vyplýva, že predmetné konanie ešte nebolo skončené meritórnym rozhodnutím, a teda sťažovateľ sa v rámci tohto konania ešte pred okresným súdom bude môcť domáhať ochrany svojich práv, čo sa týka vykonania ním navrhovaných dôkazov, ako aj iných procesných práv účastníka konania, a vo vzťahu k rozhodnutiu, ktorým okresný súd zamietol žiadosť sťažovateľa o ustanovenie právneho zástupcu, sa tejto ochrany bude môcť sťažovateľ domáhať ešte v odvolacom konaní pred krajským súdom vedeným pod sp. zn. 1 Co 52/2012.

Vzhľadom na uvedené sa sťažnosť sťažovateľa proti postupu okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 62/08 javí v tomto procesnom štádiu ako predčasne podaná, a preto ju ústavný súd v tejto časti už po jej predbežnom prerokovaní odmietol pre jej zjavnú neopodstatnenosť (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

2. K namietanému porušeniu základného práva zaručeného v čl. 46 ods. 1 ústavy rozhodnutím okresného súdu sp. zn. 3 Er 2613/99 z 21. júna 2012

V súvislosti so sťažovateľom namietaným porušením základného práva na súdnu ochranu, k porušeniu ktorého malo dôjsť v príčinnej súvislosti s rozhodnutím okresného súdu sp. zn. 3 Er 2613/99 z 21. júna 2012, ktorým okresný súd zamietol návrh sťažovateľa na zastavenie predmetného exekučného konania, a to aj napriek skutočnosti, že už v minulosti malo byť konanie o nútený výkon tohto istého rozhodnutia, ktoré bolo v danom prípade aj exekučným titulom, zastavené z dôvodu späťvzatia návrhu oprávneným.

Podľa princípu subsidiarity („ak... nerozhoduje iný súd“), ktorý vyplýva z citovaného čl. 127 ods. 1 ústavy, ústavný súd môže poskytnúť ochranu konkrétnemu právu alebo slobode, porušenie ktorých je namietané, iba vtedy, ak sa ich ochrany fyzická osoba alebo právnická osoba nemôže domôcť v žiadnom inom konaní pred súdnymi orgánmi Slovenskej republiky.

Inými slovami, pokiaľ je o ochrane sťažovateľom označeného základného práva alebo slobody oprávnený konať alebo rozhodovať iný všeobecný súd, ústavný súd jeho sťažnosť už po predbežnom prerokovaní odmietne pre nedostatok svojej právomoci.

Podľa zistenia ústavného súdu v súčasnej dobe na podnet sťažovateľa prebieha pod sp. zn. 15 CoE 367/2012 na krajskom súde odvolacie konanie proti napádanému rozhodnutiu okresného súdu sp. zn. 3 Er 2613/99 z 21. júna 2012, takže podľa ústavného súdu na základe sťažovateľom podaného odvolania sa krajský súd ako súd odvolací súd v odvolacom konaní bude vysporadúvať s identickými námietkami proti rozhodnutiu okresného súdu, aké sťažovateľ proti tomuto rozhodnutiu uvádza aj v konaní pred ústavným súdom, preto ústavný súd sťažnosť sťažovateľa v tejto časti už po jej predbežnom prerokovaní odmietol pre nedostatok svojej právomoci na jej prerokovanie (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Vzhľadom na to, že sťažnosť bola odmietnutá ako celok a rozhodnutie o zrušení napadnutého rozhodnutia všeobecného súdu je viazané na vyslovenie porušenia základného práva alebo slobody sťažovateľa (čl. 127 ods. 2 prvá veta ústavy), ústavný súd o tejto časti sťažnosti už nerozhodoval.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 25. októbra 2012